

Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης: 100 χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Νέας Σμύρνης](#)

Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 ετών από τη Μικρασιατική Καταστροφή, ο Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών εξέδωσε εγκύκλιο στην οποία, μεταξύ άλλων, τονίζει ότι “η επέτειος, υπαγορεύει να θυμόμαστε πάντοτε και να προσευχόμαστε θερμά για την ανάπαυση όλων εκείνων των αδελφών μας που μαρτύρησαν”. Μάλιστα υπογράμμισε ότι πρέπει “να επισημάνουμε τα λάθη, τις παραλείψεις και τις επιπολαιότητες που διαπράχθηκαν από ιθύνοντες και τον απλό λαό. Η αντικειμενική μελέτη της ιστορίας είναι πράξη δικαιοσύνης και ταυτόχρονα οδηγός των λαών για να μην επαναλάβουν τα ίδια λάθη και στο μέλλον”.

Παρακάτω διαβάστε την εγκύκλιο:

«Προσφιλέστατοι άδελφοί συμπρεβύτεροι και άγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ή άγάπη του Θεού και Πατέρα μας μάς άξιώνει έδω και λίγες ώρες νά εισέλθουμε σ' ένα καινούργιο χρόνο, τό 2022. Τόν υποδεχόμαστε μέ χρηστές έλπίδες και τόν στεφανώνουμε όλοι οί άνθρωποι όπου γής μέ χίλιες δυό εύχές.

Όλόθερμες οί εύχές σέ όλους σας και του ταπεινού επισκόπου σας. Ό Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός νά εύλογήσει τό νέον έτος πού ή φιλανθρωπία Του μάς χαρίζει. Νά έχετε υγεία και πολλή προκοπή στη ζωή σας και στις οίκογένειές σας. Προκοπή πρωτίστως πνευματική. Ός χριστιανοί νά αγαπήσουμε περισσότερο τόν Θεό και νά ζούμε κατά τό Εύαγγέλιό Του μέ μεγαλύτερη συνέπεια και εύθύνη. Προκοπή ακόμα και στά είρηνικά μας έργα. Ό τόπος μας θά πρέπει νά προοδεύει. Και στην πρόοδο της πατρίδας μας οφείλουμε όλοι νά συμβάλουμε μέ όλες μας τίς δυνάμεις.

Πολλές φορές, επικοινωνώντας μαζί σας την τελευταία διετία, αναφερθήκαμε στη μεγάλη δοκιμασία πού περνάμε. Έννοοϋμε την πανδημία του φονικού ιού covid 19. Την ώρα αυτή, στό κατώφλι του καινούργιου χρόνου, για μία ακόμη φορά, παρακαλούμε τόν φιλόανθρωπο Κύριο νά μάς απαλλάξει από τό φοβερό αυτό κακό πού συνεχίζει νά πλήττει όλόκληρη την ανθρωπότητα και φυσικά και την πατρίδα μας.

Τό έτος 2022, στό όποιο εισήλθαμε σήμερα, συμπληρώνονται έκατό χρόνια από τή Μικρασιατική καταστροφή. Μετά από την εύφρόσυνη επέτειο των διακοσίων χρόνων από την έλληνική επανάσταση, ή έκατονταετία από τίς τραγικές ήμέρες της καταστροφής στη Μικρασία και του ξεριζωμού των Μικρασιατών άδελφών μας από τίς πατρογονικές τους έστίες, για τόν Έλληνισμό είναι μία επέτειος πόνου και θλίψης. Ίδιαιτέρως όμως για όλους έμάς πού έλκουμε την καταγωγή μας από τά εύλογημένα χώματα της Μικράς Ασίας και κατοικούμε σέ πόλεις και χωριά της πατρίδας μας πού συνδέονται μέ άκατάλυτους δεσμούς μέ τίς άλησμόνητες πατρίδες της Μικρασιατικής γής.

Μία τέτοια πόλη είναι και ή δική μας, ή Νέα Σμύρνη. Κατοικήθηκε, συγκροτήθηκε και αναπτύχθηκε από πρόσφυγες πού ήρθαν από την άλησμόνητη και πολύκλαυστη Σμύρνη και τή γή της Ίωνίας εύρύτερα. Την όνόμασαν Νέα Σμύρνη γιατί θέλησαν νά αποτελεϊ προέκταση και συνέχεια της παλαιάς μικρασιατικής Σμύρνης, της άγαπημένης τους πατρίδας, πού τό μίσος και ό φανατισμός των Νεοτούρκων πυρπόλησε και κατέστρεψε και πού οί ίδιοι —όσοι επέζησαν— υποχρεώθηκαν υπό τραγικές συνθήκες νά την εγκαταλείψουν και νά έρθουν στην έλεύθερη Ελλάδα.

Ἐγκαταστάθηκαν στήν περιοχή πού καταλαμβάνει ἡ πόλη μας σήμερα. Καί μέ τή δημιουργική τους πνοή, τήν ἐργατικότητα καί τούς κόπους τους δημιούργησαν σιγά-σιγά μιά καινούργια πόλη. Μιά πόλη πού ὄχι μόνο τό ὄνομά της ἀλλά τά πάντα φρόντισαν νά τούς θυμίζει τήν παλαιά πατρίδα τους, τήν πανέμορφη καί ξακουστή Σμύρνη. Οἱ ἐκκλησίες, τά σχολεῖα, τά διάφορα σωματεῖα, οἱ πλατεῖες, οἱ δρόμοι, ὅλα ἔχουν τήν ἀναφορά τους στήν ἀρχική τους πατρίδα.

Ἐπίκεντρο καί ἱερό σύμβολο τῆς πόλης ὁ ναός τῆς ἀγίας Φωτεινῆς, ὄχι μόνο γιά νά τούς θυμίζει τόν φημισμένο Μητροπολιτικό Ναό τους μέ τό μοναδικό καί περίλαμπρο καμπαναριό του πού ἡ τουρκική βαρβαρότητα ἀφάνισε, ἀλλά καί γιά νά ἀποτελεῖ τό πνευματικό καταφύγιό τους. Ἐκεῖ νά λατρεύουν τόν ἀληθινό Θεό καί νά ἐπικαλοῦνται τίς πρεσβεῖες τῆς προστάτιδός τους ἀγίας Φωτεινῆς.

Ἡ ἱερά Μητρόπολή μας μέ συνοχή ψυχῆς καί πολύ πόνο προσεγγίζει τήν ἑκατοστή ἐπέτειο ἀπό τήν τραγική καταστροφή τῆς Σμύρνης καί τόν ὀδυνηρό ξεριζωμό τῶν πατέρων μας. Καθώς τά χρόνια περνοῦν, οἱ πρόσφυγες πατέρες μας ἔφυγαν ἀπό τήν παρούσα ζωή, οἱ μνημες ξεθωριάζουν καί οἱ πνευματικές ρίζες τῆς πόλεώς μας λησμονιοῦνται ἀπό τούς νεωτέρους ἢ ἀγνοοῦνται ἀπό ὅσους στή συνέχεια ἐπέλεξαν νά ἐγκατασταθοῦν στήν πόλη μας, ἡ ἑκατοστή αὐτή ἐπέτειος καλεῖ ὅλους μας, μικρούς καί μεγάλους —προπάντων τά παιδιά μας— νά μελετήσουμε καί νά γνωρίσουμε τά ὅσα τότε τραγικά συνέβησαν. Μιά πανέμορφη καί ξακουστή πόλη νά παραδίδεται στίς φλόγες. Ἐκκλησίες, σπίτια, καταστήματα νά λεηλατοῦνται. Οἱ χριστιανοί κάτοικοι τῆς πόλης καί τῶν προαστίων της μέ τόν φόβο καί τήν ἀγωνία νά τρέχουν γιά νά σωθοῦν. Ἡ προκυμαία —τό ξακουστό Κιέ— γεμάτη κόσμο «πατεῖς με πατῶ σε» νά προσπαθοῦν ἐναγώνια νά σκαρφαλώσουν στίς βάρκες καί τά πλοῖα τῆς προσφυγιᾶς. Πτώματα νά ἐπιπλέουν στή θάλασσα καί τά αἵματά τους νά βάφουν κόκκινα τά νερά τοῦ λιμανιοῦ.

Παράλληλα ἡ ἐπέτειος ἐπιβάλλει:

- Νά γνωρίσουμε τόν πολιτισμό καί τίς παραδόσεις τοῦ Μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ.
- Νά μάθουμε πῶς ἔφτασαν, πῶς ἐγκαταστάθηκαν, πόσο ἀγωνίστηκαν, πόσο πόνεσαν οἱ πρόσφυγες πατέρες μας ἐρχόμενοι ὑπό τραγικές συνθῆκες στήν ἐλεύθερη Ἑλλάδα.

● Νά κατανοήσουμε ὅτι χωρίς τούς Μικρασιάτες ἀδελφούς μας, τήν εὐφυΐα, τήν ἐργατικότητα, τό προοδευτικό τους πνεῦμα, ἡ Ἑλλάδα δέν θά ἦταν αὕτη πού εἶναι σήμερα.

● Νά πληροφορηθοῦμε τόν πλοῦτο τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καί ζωῆς πού μετέφεραν στόν ἑλλαδικό χῶρο οἱ Μικρασιάτες ἀδελφοί μας μαζί μέ τά σεβάσματα τῆς πίστεώς μας, ἱερές εἰκόνες καί ἅγια λείψανα.

Ἀκόμη χρειάζεται νά ἐπισημάνουμε τά λάθη, τίς παραλείψεις καί τίς ἐπιπολαιότητες πού διαπράχθηκαν ἀπό ἰθύνοντες καί τόν ἀπλό λαό. Ἡ ἀντικειμενική μελέτη τῆς ἱστορίας εἶναι πράξη δικαιοσύνης καί ταυτόχρονα ὁδηγός τῶν λαῶν γιά νά μήν ἐπαναλάβουν τά ἴδια λάθη καί στό μέλλον.

Ἡ ἐπέτειος, τέλος, τῶν ἐκατό χρόνων ἀπό τή Μικρασιατική Καταστροφή ὑπαγορεύει νά θυμόμαστε πάντοτε καί νά προσευχόμαστε θερμά γιά τήν ἀνάπαυση ὅλων ἐκείνων τῶν ἀδελφῶν μας πού μαρτύρησαν· πού πέθαναν ἄταφοι, ἄκλαυτοι, χωρίς κανδήλι καί θυμίαμα, χωρίς νά γνωρίζουμε πού βρίσκονται τά κόκκαλά τους.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ἔχει λεχθεῖ ὅτι μετά τήν πτώση τῆς Βασιλεύουσας ἡ Μικρασιατική Καταστροφή ἀποτελεῖ τήν πιό τραγική καί ὀδυνηρή δοκιμασία τοῦ Γένους μας στήν ἱστορική του πορεία. Ἡ ἐπέτειος τῶν ἐκατό χρόνων ἀπ' αὐτήν ἄς λειτουργήσῃ ἀφυπνιστικά γιά τήν ἐθνική μας συνείδηση καί ἄς μᾶς ἐμπνεύσῃ νά ἐργαστοῦμε ἐνωμένοι γιά ἕνα καλύτερο ἐθνικό αὐριο.

Καλή χρονιά καί εὐλογημένη!

Μέ θερμές πατρικές εὐχές

ὁ Ἐπίσκοπός σας

† Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ